

ÎNCHEIERE

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Valentina Plemeannic,
în cauza civilă la cererea înaintată de ÎMGFL – 2 către Valentina Plemeannic, Elena Plemeannic, Anatoli Plemeannic, intervenienți accesorii SA ”Termoelectrica”, cu privire la încasarea datoriei, și cererea reconvențională înaintată de Valentina Plemeannic către ÎMGFL - 2, intervenienți accesorii SA ”Termoelectrica”, Anatoli Plemeannic, Elena Plemeannic cu privire la recunoașterea ilegalității prestării serviciilor comunale/necomunale fără încheierea contractului de prestare a serviciilor; obligarea de a încheia contract scris privind prestarea serviciilor comunale/necomunale și locative conform legii; încasarea prejudiciului moral în mărime de 30 000 lei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel înaintată de către Valentina Plemeannic și cererea de alăturare la apel înaintată de către Anatoli Plemennic - ca fiind neîntemeiate, a fost admisă cererea de apel declarată de ÎMGFL - 2 și cererea de alăturare la apel înaintată de către SA ”Termoelectrica”, casată integral hotărârea din 06 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, fiind emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă:

La 15 iulie 2014, ÎMGFL – 2 a înaintat cerere de chemare în judecată către Valentina Plemeannic, intervenient accesoriu SA ”Termoelectrica”, cu privire la încasarea datoriei în mărime de 12021,28 lei și a taxei de stat achitată în mărime de 360,63 lei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, ÎMGFL-2 este gestionarul fondului locativ și acționează în baza contractului prin care și-a asumat obligația de a achita la timp și integral costul energiei furnizate locatarilor de către furnizorul SA ”Termocom” cât și serviciile altor furnizori.

În conformitate cu art. 58, 59, 60 din Codul cu privire la locuințe al R.Moldova și p. 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la

sistemele de încălzire și alimentare cu apă, locatarii urmează a achita plata pentru serviciile locative-comunale în luna precedentă până la data indicată în factura de plată.

Astfel, deși pârâtul a beneficiat de serviciile prestate, nu a achitat serviciile prestate și la perioada 01.12.2009 până la 01.12.2013 suma datoriei nconstitua 12 021,28 lei pentru serviciile prestate de SA "Termocom", conform descifrării eliberate de către ÎM "Infocom".

În cererea de chemare în judecată s-a mai indicat că, toate încercările de a soluționa litigiul pe cale extrajudiciară nu au dat rezultate, pârâtii au neglijat în mod conștiincios să achite benevol datoriile pentru serviciile locativ-comunale integral, însă achită lunar o parte din ele, astfel consumatorul recunoaște datoriile acumulate, însă din motive necunoscute nu achită deplin suma din factură, de aceea în temeiul art. 512 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul poate pretinde de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să a o execute.

Pe parcursul examinării cauzei, reprezentantul reclamantei ÎMGFL-2 a depus o cerere de concretizare a cerințelor din acțiune (f.d.120), prin care a solicitat, încasarea, în mod solidar, a datoriei acumulate pentru consumul de energie termică la ap. 101 din bd. XXXXX pe perioada 01.11.2011 – 01.01.2015, în sumă de 11346,77 lei și a cheltuielilor suportate la achitarea taxei de stat în sumă de 360,63 lei, din contul Valentinei Plemeannic, Elenei Plemeannic și a lui Anatolii Plemeannic în beneficiul ÎMGFL-2.

La 31 martie 2015, prin încheierea protocolară a instanței de judecată, a fost primită în procedură cererea reconvențională înaintată de Valentina Plemeannic către ÎMGFL - 2, intervenienți accesorii SA "Termoelectrica", Anatoli Plemeannic, Elena Plemeannic, cu privire la recunoașterea ilegalității prestării serviciilor comunale/necomunale fără încheierea contractului de prestare a serviciilor; obligarea de a încheia contract scris privind prestarea serviciilor comunale/necomunale și locative conform legii; încasarea prejudiciului moral în mărime de 30000 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reconvenționale a fost indicat că, Valentina Plemeannic este proprietara apartamentului nr. 101, situat pe adresa str. XXXXX, mun. Chișinău, fapt confirmat prin extrasul prezentat de către pârât. La moment, toate serviciile comunale, necomunale, locative au fost prestate și sunt prestate fără încheierea cu ea a contractului scris privind prestarea serviciilor.

Prin hotărârea din 06 februarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL-2, fiind încasat, în mod solidar, de la Valentina Plemeannic și Elena Plemeannic în beneficiul ÎMGFL-2, suma de 7445, 75 de lei cu titlu de datorie pentru energia termică, 270 de lei cu titlu de taxă de stat, iar în total suma de 7715 (șapte mii șapte sute cincisprezece) de lei 75 bani. În rest cerințele ÎMGFL-2 au fost respinse ca neîntemeiate. A fost admisă parțial cererea de chemare în judecată reconvențională depusă de Valentina Plemeannic, intervenienți accesorii Plemeannic Anatoli, Elena Plemeannic împotriva ÎMGFL-2, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica”, cu privire la recunoașterea ilegalității prestării serviciilor comunale/necomunale fără încheierea contractelor privind prestarea serviciilor în formă scrisă, obligarea pârâtului de a încheia un contract scris privind prestarea serviciilor comunale și necomunale, încasarea prejudiciului moral, cheltuielilor legale de examinarea cauzei. A fost eliberată Valentina Plemeannic de la plata taxei de stat. A fost obligat ÎMGFL-2 să încheie cu Valentina Plemeannic, proprietar al apartamentului nr. 101 din bd. XXXXX, mun. Chișinău, un contract

privind prestarea serviciilor comunale și locative conform prevederilor Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13.03.2003 și Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 191 din 19.02.2002 „Privind aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă”. În rest cerințele Valentinei Plemeannic au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel înaintată de către Valentina Plemeannic și cererea de alăturare la apel înaintată de către Anatoli Plemennic - ca fiind neîntemeiate, a fost admisă cererea de apel declarată de ÎMGFL-2 și cererea de alăturare la apel înaintată de către SA ”Termoelectrica”, casată integral hotărârea din 06 februarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, fiind emisă o nouă hotărâre, prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către ÎMGFL-2 către Valentina Plemeannic, Elena Plemeannic și Anatoli Plemeannic, intervenienți accesorii SA ”Termoelectrica” privind încasarea sumei. S-a încasat, în mod solidar, de la Valentina Plemeannic, și Elena Plemeannic în beneficiul ÎMGFL-2, suma de 11 346,77 (unsprezece mii trei sute patruzeci și șase) lei, cu titlu de datorie la plata pentru consumul energiei termice și cheltuielile de judecată legate de achitare taxei de stat în mărime de 255,30 lei. S-a respins cererea reconvențională înaintată de Valentina Plemeannic către ÎMGFL-2, intervenienți accesorii SA ”Termoelectrica”, Anatoli Plemeannic, Elena Plemeannic privind recunoașterea ilegalității prestării serviciilor comunale/necomunale fără încheierea contractului de prestare a serviciilor; obligarea de a încheia contract scris privind prestarea serviciilor comunale/necomunale și locative conform legii; încasarea prejudiciului moral în mărime de 30 000 lei și a cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că, Valentina Plemeannic și Elena Plemeannic au acceptat prestarea și au beneficiat de serviciile comunale, implicit energie termică, în volum deplin, fără întreruperi, astfel acestea sunt ținute să-și execute obligația de plată în termenii stabiliți. Or, date contrarii la materialele cauzei nu au fost identificate.

Totodată, necâtând la faptul că ÎMGFL-2 solicită încasarea datoriei pentru consumul energiei termice și de la Antoli Pleameannic, Curtea de Apel Chișinău a constatat că nu poate dispune încasarea datoriei de la acesta, dat fiind faptul că acesta nu este indiciat nici în calitate de locator al bunului imobil în cauză, precum și acesta nu este indicat nici în calitate de proprietar al bunului imobil în cauză.

Mai mult, prin acțiunea de achitare a plăților pentru serviciile prestate, Valentina Plemeannic și Elena Plemeannic au întreprins acțiuni, care au dus la recunoașterea datoriei, formate pentru perioada solicitată de către reclamantă și, respectiv, care constituie temei de întrerupere a cursului prescripției extinctive, aspect care la rândul său determină, că acțiunea înaintată de către ÎMGFL-2 este înaintată în interiorul termenului stabilit de art. 267 alin. (1) din Codul civil.

Cu referire la pretențiile din acțiunea reconvențională, Curtea de Apel Chișinău a reținut că, contractul de furnizare a energiei termice nr. 6002 din 07 iunie 2006, a fost încheiat între SA ”Temocom” și ÎMGFL-2, care în baza legii a semnat contractul din numele proprietarilor de apartamente, care se află în blocurile locative gestionate de către ÎMGFL-2, la caz în numele locatarilor blocului locativ din bd. XXXXX, mun.

Chișinău. Conturile personale pe numele locatarilor blocului respectiv sunt deschise la ÎMGFL-2, iar procesarea și facturarea lunară se efectuează de către ÎM ”Infocom”.

ÎMGFL-2 nu are calitatea de agent economic prestator de servicii, acesta are calitatea de gestionar al blocurilor locative și în paleta aceasta de operațiuni el nici nu poate fi obligat la prestarea cărorva servicii. Prin urmare, instanța de apel a considerat că proprietarul apartamentului este în drept să încheie contract de prestare a unui anumit serviciu de gospodărie comunală cu agentul economic care este prestatorul nemijlocit al serviciului, iar solicitarea privind obligarea gestionarului fondului locativ, la caz a ÎMGFL-2, de a încheia contract privind prestarea serviciilor comunale și locative cu Valentina Plemeannic, este neîntemeiată și contrară cadrului legal în vigoare, și prin urmare pasibilă de respingere. Or, în opinia instanței de apel, ÎMGFL-2 nu îi poate fi atribuită calitatea de prestator de serviciu, aceasta fiind abilitată cu dreptul de gestionare a blocurilor locative aflate la balanța acesteia.

La 20 decembrie 2018, Valentina Plemeannic a contestat cu recurs decizia din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, precum și casarea hotărârii primei instanțe în partea prin care a fost încasată datoria la serviciile comunale din contul recurentei, cu pronunțarea în această parte a unei decizii de respingere integrală a pretențiilor formulate de ÎMGFL-2, sau, după caz, remiterea cauzei spre judecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valentina Plemeannic este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 19 septembrie 2018 și expediată participanților la proces la 05 octombrie 2018 (f.d. 58, vol. II), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurentă. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 20 decembrie 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3

judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Valentina Plemeannic.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Valentina Plemeannic.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
 Judecătorul

Ala Cobăneanu,

Judecătorii

Dumitru Mardari,

Svetlana Filincova